

Motion om att restaurera torrlagda våtmarker

Våtmarker är bland de mest artrika miljöerna i Sverige. Tyvärr har deras areal minskat kraftigt i vårt land. Det beror främst på våra handlingar under 1800- talet. Då var svälten stor i Sverige och att hitta ny mark att odla på blev viktigt. Våtmark gjordes om till odlingsbar mark genom att gräva diken och på så sätt sänka grundvattenytan.

I utdikade, torrlagda, våtmarker kommer luftens syre åt torven som då bryts ner och börjar släppa ut koldioxid. I Sverige släppte torrlagda våtmarker ut 11,6 miljoner ton koldioxidekvivalenter år 2021. Detta överstiger de årliga utsläppen från personbilstrafiken och motsvarar 25% av de totala utsläppen i Sverige (Källa: Naturvårdsverket). Att återskapa våtmarker är därför en viktig åtgärd för att minska utsläppen av växthusgaser och bromsa klimatförändringarna. Det ökar också den biologiska mångfalden genom att det skapas levnadsmiljöer för växter och djur. Det kan vidare minska övergödningen av vattendrag och bidra till klimatanpassningen genom att en vattenreserv bildas som är till nytta vid torrperioder. Det finns alltså många skäl till att återskapa våtmarker. Det är ofta ganska enkelt att göra. Det kan till exempel räcka att man lägger igen diken.

Våtmarker kan restaureras i utdikad torvmark, men även i skogsmark. Där kan finnas diken som inte fyller någon funktion, från misslyckade dikningsprojekt som inte gav den ökade skogsproduktion som var tänkt. Dessa diken kan läggas igen, helt eller delvis, och på så vis skapa små våtmarker i skogen. I kommunens naturvårdsprogram finns både karta över historiska våtmarker och en skrivelse om att våtmarker ska återskapas, men det saknas konkreta åtgärder.

Kommunerna har en viktig roll i restaureringen av våtmarker. När det gäller vår egen mark och skog kan vi genomföra åtgärderna själva. På andra aktörers mark kan vi uppmuntra och informera om de stöd som finns för att restaurera våtmarker. Det går till exempel att få bidrag från Länsstyrelsen, så kallade LONA-bidrag, för att inventera och kartlägga områden som är lämpliga att återskapa våtmarker på (LONA = Lokala Naturvårdssatsningen). LONA-bidrag ges också för själva restaureringen av våtmarkerna. Flera kommuner i Västra Götaland har fått sådana bidrag. Även Skogsstyrelsen delar ut bidrag för restaurering av våtmarker.

Mot bakgrund av detta yrkar vi på att Alingsås kommun:

- Utifrån den kartläggning som gjorts tar fram en tydlig handlingsplan för återskapande av våtmarker och genomför åtgärderna i den.

Marcus Wallin och Sanna Dabolins, Vänsterpartiet i Alingsås 4 november 2022